UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96504

Visual Library

re, quam soluere dicta onera, damna, & expensas, & ... præstationem ... deiusmodi de soluendo, quãuis ipsi ual... de ... & dicta onera non sunt, neq; fuerunt li... quidem ergo non possunt dici ex hoc capite, neq; ex ... alio ... suis cecidisse, & maximè ẽt nec ex illo, ... de gualcheria nõ manutenuerint, qm̃ ... illud non fuit ad molendũ paratum, ... Tanariorũ, qui molitura amiserũt, & hoc ... imputandũ: nec debet in consideratione ... hominũ de Lizano, quia illorũ indem... per aliud molendinũ prouisum, ut latius su... ¶ Non est ẽt consideranda ꝓuentio re... nonnullorũ aliorũ molendinorũ quorundam ... particularium personarũ, ꝙ Tanarii illa non manute... omissio de manutenendo solum intel... Igitur facta de molendinis cõmunis, non autem par... ticularium personarũ, quinimmò de consensu, & uo... tacita hominum dicti cõmunis aucto... potentis, & iudicis fuit aliis priuatis personis ... in dictis cõmunibus habentibus inhibi... mandatum, ꝙ illa claudere, & ad molendũ non ... deberent. Præterea dicti homines Beluedere... aliorũ eorũ nomine fuerunt cõfessi, omnia alia ... fuisse ad molendũ parata, & manutenta. ¶ Præd... omnia debent intelligi de ijs, quę Tanarij ... obseruare ab anno 1535. citra, nã de ijs, q̃ ... nunc annum debebant obseruare, & adimplere, ... non est habendus, cum hinc inde absolutio ... & generalissima facta fuerit, ut in quodam ... instrumento in processu producto continetur, & si di... cetur, putà fuisse restitutionẽ in integrũ aduersus ... absolutionẽ, respondetur, ꝙ per senten... qui fuit pronunciatũ instrumenta omnia hinc ... seruanda, & adimplenda, censetur ẽt pronũ... restitutioni locũ non esse, alioquin esset im... ut supra ad aliud propositum dixi: & cum ea ... ẽt supra dixi, in rem iudicatã transiuerit, ... partes, Innoc. Abb. & omnes in c. qm̃ ... finem. de probationibus. Præterea ani... dum est, † ꝙ procurator, qui nomine di... minimum egit, & agit ꝓ Tanarios, mandatũ ... habuit ad instandum super caducitate, ... restitutionẽ in integrum, prout de iu... Bar. in l. cotem. in princ. ff. de publica... Ánd. in c. coram. de resti. in integ. Bald. in l. in... ff. de condi. indebi. & in l. cum procurator. ... ff. de noui ope. nuncia. in princ. Abb. in c. ... de in integr. resti. clem. 2. & ibi Cardi. in 3. ... de procurato. l. non solum. in fi. cum ibi not. ... Bart. ff. de procura. iunctis ijs, quæ haben... si quis maior. C. de transac. ubi infamis est, ... contra promissa, & iurata, & † quoties datur ... ad agendum contra aliquẽ, qui infamare ... ut ad dicendũ tutorem suspectũ, & similia, tunc ... speciale mandatum, ut in d. l. non solum. ... fuit igitur in casu nostro necessarium spe... ad agendum ꝓ Tanarios ex eo, quod ... & promissa iurata nõ obseruauerint, quia ... dicerentur incurrere. d. l. si quis maior. ¶ Præd... non obstat, ꝙ instrumẽtum absolutio... dictis hominibus nõ ualuit ad præiudiciũ ... quia factum fuit à massario, & à quibusdã ... argumento l. quod maior. ff. ad municipa. c. ... ubi habetur extra de constit. & l. sicut. ff. ... quisque uniuersi. nom. Qm̃ respondetur, † ꝙ ... facta fuit ab ipsis hominibus vt vniuersis, & ... congregatis, qui tot erant, ꝙ duas partes ex tri... ualebant, ut in instrumento dictæ absolutio... connectur: & quamuis Massarius, & aliqui specia... liter, & nominatim fuerint expressi, & nõ omnes sin... gulariter, sed his uerbis Massarius, Titius, Sẽpronius, Caius, & quamplures alii homines dicti cõmunis ex... cedentes duas partes ex tribus, & totum corpus dictæ uniuersitatis repræsentantes, tamẽ id sufficit ad hoc, ut actus ualeat tãquam ab ipsa uniuersitate factus, ut uoluit Spec. in tit. de syndico. §. 1. col. 3. versi. porrò. &
21 in 4. col. uersi. quid si in aliquo instrumento: & † in du... bio standũ est publico instrumento, quia pro illo ꝓsu... mitur, ut in l. cũ precibus. cũ ibi not. C. de probatio. & l. optimam. C. de contrahen. & commit. stipul. & hęc ad fauorem Tanariorum dicta iuris esse existimaui.

SVMMAE.

1 *Solutio per quem debeat probari, quando opponitur, illam non fuisse factam.*
2 *Negatiua sui natura est improbabilis, & transfert onus in affirmantem.*
3 *Solutio afflictuum totius temporis præteriti tam in locatione simplici, quàm in emphyteosi quomodo probetur.*
4 *Relatio ad proxima, & maximè causa euitandi absurdi est facienda.*
5 *Temporis futuri, uel præteriti simpliciter mentio facta intelligitur de proximiori.*
6 *Consuetudo testatoris, uel contrahentium, uel patrisfamilias scripturam dubiam interpretatur.*
7 *Expressis est standum, & non ijs, quæ expressa non fuerunt.*
8 *Confessio erronea, docto de errore, ne confitenti quidem, nedum tertio præiudicare potest.*
9 *Confessionis error quomodo, & à quo facilius probetur.*
10 *Confessio magis nocet ipsi confitenti, quàm tertio.*
11 *Solui quandoque prius id, quod est posterius debitum, & tamen etiam prius debitum esse soluendum, non est inconueniens.*
12 *Relocatio per patientiam solum de anno in annum, & non pro ijsdem temporibus facta censetur.*
13 *Quid in hærede, & successore locatoris, qui nondum finito tempore primæ locationis decessit.*
14 *Alimenta præstita quando peti possint, & quando non, & contra quem.*

EPITOME.

Solvtio afflictuum si opponatur non facta, ꝙ per debentem illos soluere probatio sit facienda, & de modo eam probandi, hic habetur.

Locationis renouatio pro uno anno tantum, & non pro eodem tempore tacitè facta censetur per perseuerantiam sciente, & patiente locatore, uel eius hærede.

Alimenta præstita extraneo semper indistinctè peti possunt.

CONSILIVM CLII.

Super dubiis propositis multum non insistam, & super primo, omissis superfluis allegationibus, concludo dominum Hieronymum teneri ad reddendam rationẽ afflictuum, & pensionum solutarum, tenetur enim probare se soluisse afflictus, alioquin præsumetur non soluisse, & ad solutionem compelli poterit, quoniam
1 † qui opponit solutionem non fuisse factam, si habeat ius in re, propter quam solutio est facienda, non tenetur hanc negatiuam probare, sibi non fuisse solutum, sed ille, qui tenebatur soluere, probare debet, ut est glo. in l. 2. C. de iure emphyt. secus, si opponens solutũ non esse nullũ ius habeat, quia tunc ipse proba re deberet hanc negatiuã, quæ esset fundamentũ intẽtionis suæ, ita intelligatur id, quod uoluit Innoc. in c. super his. in magna gl. circa medium. in vers. sed quid dices. extra de accusa. ita uolũt, & sequũtur doctores

cõmuniter post Cynum, uidelicet Bald. Alber. Sali. & alij in d. l. 2. & Ioan. de Imol. post Pet. de Ancha. in c. potuit. de locato in 44. col. Sed Reuerendissimus do. episcopus, qui opponit affictus non fuisse solutos, habet ius in re, propter quam solutio erat facienda, ergo habet intentionem suam fundatã, & consequenter ipsi do. Hieronymo incumbit onus probandi solutionẽ affictuum. Quod suadetur ex regula generali, quæ habet, ꝙ †negatiua sui natura est improbabilis, & ideò neganti onus illam probandi non incũbit, quia negatiua transfert onus in affirmantẽ. c. qm̃ contra. de proba. l. actor. C. eo. tit. c. bonæ. ubi plenè habetur. extra de electio. ergo de iure ad do. Hieronymũ spectabit probare se affictus tẽporis p̃teriti soluisse, cũ Reuerendissimus do. episcopus iuris præsumptione habeat fundatã suã intentionẽ, uidelicet affictus non fuisse solutos, & faciunt not. per Barto. in l. in illa. ff. de verb. oblig. & ibi doctores cõmuniter, ubi cõcludunt, ꝙ quando ille, cui quis soluere tenebatur, negat sibi fuisse solutum, alleganti solutionem onus probandi se soluisse incumbit. ¶ Sed difficultas consistit in modo probandi, nam †videtur, ꝙ probatio fieri debeat legitimè, uidelicet per plures testes, uel per instrumenta, & ex dictis Salice. in d. l. 2. col. 10. uidetur colligi, ꝙ conductor tenetur probare solutiones factas uel per instrumenta, uel per quinque testes per l. testium. cum authen. rogati. C. de testibus. idemque ipse tenet in d. l. testium. in 6. oppositione. Sed in casu nostro non probantur omnes solutiones per instrumenta, uel per quinque testes, ergo &c. Verum ego concludo, & de iure uerissimũ esse arbitror, satis probari de omnibus solutionibus unius temporis præteriti, si per scripturã, uel per testes etiam duos, uel tres probetur solutio affictuum trium annorũ continuorum diuisim, & separatim, quia sic ius præsumit, nisi ꝫrium probetur, hæc enim est præsumptio iuris, quæ transfert onus probandi in illũ, qui negaret fuisse solutum. l. quicunque. C. de apochis publi. lib. 10. & ibi Bar. & Bal. & est de mente glo. magnæ in l. 2. C. de iure emphyteo. qui tex. licet loquatur de solutione tributorũ fienda fisco, & gl. in d. l. 2. loquatur in emphyteota, qui in perpetuum conducit, idem tamen dicẽdum est ẽt in cõductore simplici, & in eo, qui ad modicum tempus conducit, qui nullum ius in re habet tã respectu proprietatis, quàm possessionis iuxta not. in l. 3. §. ex contrario. ff. de acquir. poss. & in l. si ut certo. §. si duobus uehiculum. ff. cõmoda. hic enim probando per testes, uel instrumenta solutiones separatas trium annorum continuorũ dicitur probare omnes solutiones totius tẽporis præteriti adeò, ꝙ de illis nullam tenetur rationẽ reddere, & dicto neganti incumbit onus probandi illã negatiuam, uidelicet nõ fuisse solutum per textũ in d. l. quicunque. cuius decisio uendicat sibi locum ẽt in simplici colono, & conductore, ut uoluit Ang. in auth. de non alienan. in §. scire autem. in fine. idemq; uoluit Bald. in c. literæ. ad finem. extra de dilatio. post Ioannem And. ibi, & hoc sentiunt moderni in d. l. 2. in glo. magna. Sed in casu nostro do. Hieronymus per plures apochas scriptas manu Reuerendissimi do. Cardinalis, & Reuerend. domini episcopi ostẽdit, & probat solutiones separatas trium, & plurium annorũ cõtinuorum, uidelicet anni 1516. 1517. 1518. 1519. & plurium aliorũ sequentium usq; ad, & per totum annũ 1524. ergo ex præmissis infertur, seu præsumitur, ꝙ etiam soluerit pro toto tẽpore præterito, adeò, ꝙ non tenetur aliter probare solutiones dicti temporis præteriti, nec ante annum 1516. & 1517. solutionum temporis præteriti rationẽ reddere. Non obstat id, quod dicebat Salic. in d. l. 2. & in d. l. testium. quia procedit in contractu emphyteotico, pro cuius solẽnitate requiritur scriptura ad probandũ solutionẽ affictuum, & pertinet ritur probatio per quinq; testes, ut in d. l. testium. auth. rogati. nos autẽ sumus in ꝫtu simplicis, qui solo cõsensu perficitur, nec scriptura ut Insti. de obli. ex consen. & l. j. cũ l. seq. ff. rea illud dictũ Salic. ꝙ requirantur quinq; est. ualdè tutũ, & ꝫriũ tenent Moder. in l. in casu nostro solutiones trium annorũ probantur non per testes, sed per scripchas factas manu ipsius domini, & sic per arg. l. 1. ff. de fid. instru. iuncta l. plures. C. tentur Sali. & alii, ꝙ solutiones affictuũ possint per scripturã, & per instrumẽta betur in d. l. 2. & si diceretur, ꝙ quãis trium annorũ probetur per instrumenta stes, tamen solutio pro alio p̃terito tẽpore per instrumẽta, nec per testes probari, & batio non erit sufficiens saltẽ ad probandi alterius temporis præteriti. arg. eorum, doct. in d. l. 2. & in d. l. testium. cum authen. dicas pro responsione, ut colligitur ex ea d. l. quicunque. ꝙ hæc solutio licet non mediatè respectu temporis præteriti per instrumenta, colligitur tamen ex instrumentem mediatè dicitur probari per instrumẽ per apocham, & sic uiribus instrumenti ni cas, ꝙ ex quo per solutionem trium annorũ præsumitur solutum pro omnibus teritis. d. l. quicunque. talis presumptio in aduersarium onus probandi negatiuam delicet solutum non fuisse, ut ibi per Bald. textum, & facit id, quod habetur in Lad possidetis. C. de probationibus. ¶ Quæ dubium, an ducati trecenti, & quinquagin bus habetur in apocha, seu quitantia scripta manu Reuerendissimi do. Cardinalis de sub die 12. mensis Martij, intelligantur te affictus anni 1518. & in affictu illius anni tandi, an uerò alterius temporis præteriti, ni 1516. utique attentis uerbis ipsius apocha dicendum, illos esse computandos in solutionis, siue affictus anni 1516. pro ultima lius anni, quæ in die Natiuitatis Domini debebat. Verba. n. receptionis, seu apocha iusmodi, *confessiamo hauer riceuuti ducati* oro larghi, *quali sono per l'intero pagamento* 1517. *& piu confessiamo hauer riceuuti ducati* ta d'oro larghi *à conto del detto affitto per l'anno* ne della rata del Natale prossimo passato. *Et piu* uer riceuuti ducati centocinquanta d'oro larghi *à* ne di Settembre dell'anno 1518. *prossimo à uenire*. enim istis clarè colligitur, ꝙ dicti ducati quinquaginta non dicuntur soluti pro 1517. nec in affictu illius anni sunt apertè ex uerbis dictæ apochæ colligatur, dicti anni 1517. fuit integraliter solutus dominum Hieronymum ultra solutionem de dictis ducatis trecentis & quinquagin non possit referri ad affictum anni 1517. elapsi, nec ad solutionem affictus, quæ in die Resurrectionis dominicæ anni 1517. rat ad integram solutionem ratæ, & partis quæ in festo Natiuitatis dominicę proximè ri debebat, sequitur, ꝙ relato erit faciendo & partem affictus anni 1516. tempore Natui minicæ soluendi, quia *dicendo à conto del detto* l'intera satisfattione della rata di Natale prossimo bent hæc uerba intelligi de Natali proximo to, uidelicet ante annũ 1517. de quo mẽto

fuerint, & consequenter de solutione ratæ, quæ debebat fieri in festo natiuitatis anni 1516. arg. l. qui decem tres in festo natiuitatis anni 1516. arg. l. qui Calendas. cum ibi not. per Bar. ff. de verb. oblig.
4 tam proxima & maximè causa euitandi absurdum, quod semper est facienda relatio arg. not. in l. talis scriptura. ff. si seruus plurium. in fi. ff. de leg. 1. & l. neratius. ff. de leg. 3. & l. hæredes palam. §. quod si. ff. de testa. & etiam qa ante annum 1517. nulla solutio fuerat facta, quæ debebat fieri in festo natiuitatis dominicæ anni 1516. fieri debebat, & ideò debet de illa intelligi, quia † quando simpliciter fit mentio de aliquo tempore futuro, ut de futuris calẽdis, debet intelligi de proximioribus, & eodẽ modo, qñ fit mentio simplici de aliquo tẽpore pterito, ut de calendis præteritis, nã debet intelligi de calendis pteritis proximioribus arg. eum. qui calendis cum ibi not. ff. de verbo. oblig. & ita uerba, *del natale prossimo passato*, non possunt intelligi de natali anni 1517. quia de solutione, & integra satisfactione illius anni aliter apparet, ergo debent intelligi de natali præterito proximiori, & consequenter anni 1516. Præterea ex sequẽtibus præ
5 dictis declarãtur d. l. si seruus plurium in fi. cum ibi nec de solutione ducatis centum, & quinquaginta facta pro secunda rata solutiõe primæ ratę, & partis anni 1518. & consequenter de proximiori solutione ratæ, & partis, quæ debebant fieri post annum 1517. propter illa uerba, *a mezo marzo di Settembre dell'anno 1518. prossimo auenire*, eodẽ modo solutio ducatorũ trecentorum, & quinquaginta debet intelligi de illa, quæ erat proxima ratæ annum 1517. propter illa uerba, *del natale passato*, videlicet ante annũ 1517. ¶ Quibus
6 tamen non obstantibus, arbitror contrarium esse uerum, & concludo dictam solutionem ducatorũ trecẽtum, & quinquaginta debere intelligi factam pro tempore futuro, & non pro pterito, & consequenter de tempore currenti in affictu annorum sequentium, & sic in solutione ratæ, & partis facienda in natiuitate dominicæ anni 1518. quod quidẽ ita demõstratur, nam non potest intelligi de solutione alicuius ratæ, & partis quæ fieri debebat in festo natiuitatis dominicæ anni 1516. quia de solutione integra totius illius anni aliter, & prius facta ꝓstat, ut ex alijs apochis
7 ipsius nam dicti Reuerẽdissimi domini apparet, qui recitantur, q̃ de anno 1516. D. Hieronymus solucrit in mille ducatos. Similiter non potest intelligi de solutione alicuius ratę, quæ esset faciẽda de anno 1518. maximè in festo natiuitatis illius anni, qñ de præcedenti solutione affictus totius illius anni ultra ducatos trecentos, & quinquaginta aliter apparet. Cierco nõ possint dici soluti pro aliqua rata affictus anni 1516. & 1517. debebunt intelligi soluti pro ultima solutiõe ratę natiuitatis dominicę anni 1518. quod etiã demõstratur, nam ex alia solutione ducatorum centũ & quinquaginta facta ultra ducatos septingentos, quæ fuit facta pro tẽpore futuro, uidelicet pro anno 1518. arguitur, q̃ solutio ducatorũ trecentorũ, & quinquaginta facta fuit pro affictu illius anni 1518. & ultima solutione, nam ex sequentibus p̃cedentia declarãtur d. l. si seruus plurium. in fi. & colligit etiã ex consuetudine dicti Reuerẽdissimi D. Car-
8 dinalis, qui fecit apocham, qui semper erat debitor D. Hieronymi, & ꝓ iuetus recipere, & habere affictus
9 tantum ꝓ tempore ante, q̃ illorũ dies ueniret, ut ex pluribus apochis illius apparet, & † à consuetudine testium, & contrahentiũ, siue patrisfamilias colligitur coniectura, & fit interpretatio scripturę dubię
10 facta per Reuerendissimum in fi. l. nummis. ff. de leg. 3. & l. semper in stipulationibus. ff. de reg. iur. & secundum Bar. ibi consuetudo alicuius, & patrisfamilias colligitur ex geminatione actus, & facit text. cum ibi not. in l. exceptio. & in l. actor. C. locati. Nec obstat, q̃ uerba apochæ Reuerendissimi domini repugnant, nã clarè colligitur, quod recepit ducatos trecẽtos, & qnquaginta pro solutione ratæ natalis ꝓximè pteriti, & non pro solutione natalis ꝓximè futuri, & si de natali proximè futuro uoluisset intelligere, facile sibi fuisset hoc exprimere, sicut expressit, quando fecit mentionem de solutione ducatorũ centum, & quinquaginta, & † ideò cũ nõ expresserit, stãdũ erit uerbis expressis, arg. l. unicæ. §. sin autem ad deficientis. C. de caduc. toll. & ibi Bald. c. inter corporalia. de transla. epis. & c. ad audientiã. de decimis. item qa in incertis, & non in certis locus est ꝓiecturis. l. cõtinuus. §. cum ita. ff. de verb. oblig. qa ad hęc respondetur, q̃ ex quo non põt ꝓsunt intelligi de natali ꝓximè pterito, uidelicet anni 1517. nec anni 1516. debebit intelligi de natali proximè futuro, tum qa alia solutio ducatorũ centũ, & quinquaginta facta fuit pro tẽpore futuro, tum etiam qa talis erat ꝓsuetudo ipsius R. Domini, semper habere, & recipere ante tẽpus affictus tẽporis futuri, & non relinquere decursos penes conductorem. Et illa uerba, *del natale prossimo passato*, dicuntur descripta in apocha sua
8 per errorẽ, † quo casu, docto de errore nõ debẽt præiudicare etiã ipsi cõfitẽti, ne dum tertio. l. nõ fatetur. & ibi Bar. ff. de cõfessis. & in l. error. C. de iuris, & fac. ignor. docetur aũt de errore hoc modo, qñ non possunt intelligi de natali proximè præterito anni 1517. & anni 1516. qui erant illi anni, qui proximè præcesserunt, qñ, ut dictũ fuit, solutiones illorũ affictuum integraliter fuerunt aliter factę, & de illis aliter constabat, ergo necessario debent intelligi de natali proximè futuro, attentis proximis sequẽtibus, & attenta consuetudine dicti R. Domini, ex qbus hæc ambiguitas declaratur, & consequẽter ex quo apparet rem aliter se habere, dicitur de huiusmodi errore confessio-
9 nis probari atq; constare, † nam, ut dicunt Bar. & alij in d. l. nõ fatetur. & in d. l. error. & Anto. & alij in d. c. fin. quamũis ille, qui vult contra confessionẽ suã uenire prætextu erroris, facilẽ nõ admittatur, nec sufficiat ꝓbare rem aliter se habere, tñ quãdo tertius, cui confessio unius noceret, vult contra confessionẽ illius ratione erroris uenire, probãdo simpliciter rem aliter se habere, dicitur probari error ad eo, q̃ confes-
10 sio illa sibi nõ nocet: ut ibi: & ratio est, quia † confessio unius magis nocet confitenti, quã tertio, ut not. per glo. ibiq; docto. in d. l. non fatetur. & in d. c. fin. de confess. ¶ Non obstat etiã prædictis, q̃ ex quo pro solutione primæ ratæ, quæ fieri debebat de mense Aprilis anni 1518. non fuit integraliter solutum, sed duntaxat fuerunt soluti ducati centum, & quinquaginta, non est uerisimile, q̃ intelligatur integraliter solutũ soluendo ducatos trecentos, & quinquaginta pro solutione secundæ ratæ, quæ erat facienda in festo natiuitatis anni 1518. prius. n. debebat integraliter solui rata affictus, quæ solui debebat de mẽse Septẽbris, qa illa erat prima solutio, q̃ fieri debebat, quã soluerẽt integraliter rata soluenda in festo natiuitatis eiusdẽ anni, quia illa erat ultima solutio, quæ fieri debebat, & hoc attẽto ordine instrumẽti, & promissionis iuratæ factæ in instrumẽto locationis, & tñ attẽta declaratione p̃dicta totum ꝓrium sequeretur, quia respon-
11 detur, † hoc non debere iudicari inconueniens, q̃ ante tẽpus solutionis prius soluatur id, quod in fine anni solui debebat, quã id, quod in medio anni soluendũ erat, ut colligitur ex not. per Bal. in d. l. quicũq;. nã ex solutione unius anni, uel duorũ non præsumitur solutio pteriti tẽporis, sed etiã præteriti tẽporis solutio fieri debet, & sic quandoq; prius soluitur id, quod est

poste-

posterius debitū, & tardius peti potuit, & facit tex. cū ibi not. in l. 1. cū seq. ff. de solutio. forte. n. magis iterat Reuerendissimi D. Cardinalis habere integrum affictū ratæ soluēdę in fine anni, & in festo natiuitatis dominicæ, quā ratæ soluēdæ de mense Septēbris eiusdem anni 1518. quia is postea de mense Septēbris debebat habere residuum illius ratæ, quod erat ducatorum centū, & quinquaginta, & consequēter tunc reperietur habuisse integrū affictum totius anni, & sic ante finē anni, & ante natiuitatē dominicā. Et ex his satis apparet responsum adductis supra in ꝓrium, circa quæ aliter nō insisto. ¶ Quoad tertium dubiū res omni dubio carere mihi vr, nam absq; eo, quod conuentum esset de remissione faciēda in casibus, de qbus in instrumento locationis hr, de iure cōmuni ipse R. D. Cardinalis, illiusq; hęredes essent ad remissionē mercedis faciendā obligati, secūdū quod plenè habetur in c. propter sterilitatē. ibiq; Imol. Ant. Abb. & alij de locato. & per Bar. & alios in l. excepto, & l. circa. C. locati. & in l. ex conducto. §. uis. cum similib. ff. locati, tanto magis igitur ad remissionem huiusmodi erunt obligati stāte super hoc pacto, & quētione expressa, dūmodo ꝓbetur dānū, de quo in instrumēto, & ꝓut conuentum fuit, qa contractus legē ex conuentione partium accipiunt. l. legē. & l. circa. C. locati. & l. contractus. & l. semper in stipulationibus. ff. de regu. iur.

¶ Quoad quartum an, ex quo finito vltimo triennio de anno 1522. D. Hieronymus sciente, & patiēte Reuerēdissimo domino de Grassis perseuerauit in conductione pro toto anno 1523. & pro parte anni 1524. censeatur facta relocatio, & pro quoto tēpore, & an D. Hieronymus possit agere contra R. D. Episcopum successorē Reuerendissimi domini de Grassis in dicta abbatia, & hæredem eius uniuersalem, omissis su-
12 perfluis breuiter concludo, ꝙ † finito triennio bona dictę abbatiæ cēsentur relocata iisdem pactis, modis, & conuentionibus, sed nō iisdē tēporibus, at solum de anno in annū, & nō pro triennio, ut est tex. in l. itē quæritur. §. qui impleto. ff. locati. ibiq; Bar. & oēs uolunt illum tex. habere locū etiā in prælatis ecclesiarū, qui bona ecclesiarū locassent, idemq; uolunt Bald. & alij in l. legē. C. locati. Ex quibus infero, ꝙ D. Hieronymus solū agere potest cōtra Episcopū pro residuo anni 1524. nam cū iam pro parte huius anni ipse in cōductione perseueraverit, vsusq; fuerit rebus locatis, sciēte, & patiēte dicto R. D. Episcopo, pro illo anno etiā censet facta relocatio adeò, ꝙ Episcopus fuit obligatus patientiā dicto D. Hieronymo præstare, & ex quo nō fuit passus uti, & frui, tenetur actione ex locato ad damna, & interesse dicti D. Hieronymi, arg. d. §. qui impleto. & d. l. legē. iuncta l. si de fundo. ibiq;
13 Bal. C. locati. cum simil. Non obstat, † ꝙ non debet dici, nec censeri tacitè facta relocatio, quoniam Reuerendissimus dominus de Grassis decessit nondū finita locatione ultimi triennij per tex. ubi casus, in l. qui ad certum, & ibi Pau. de Cast. & alij. ff. locati. quia respondetur, id uerū esse, qñ quis decessisset, saltē respectu illius rei locatæ, absq; hærede, & successore, q colono stare teneatur, qualis est prælatus in ꝑlatura succedēs, secus si cū hærede, seu successore ꝑdicto decessisset, q post mortē locatoris, finita locatione, sciuisset, & passus fuisset conductorē uti, & frui, & perseuerare in cōductione, nā tunc cēseretur relocatio, & renouatio locationis tacitè facta, ut not. declarant Bar. & Sal. in d. l. item quæritur. §. qui impleto. in fina. uer. Sed R. dominus Episcopus, qui est hæres uniuersalis Reuerendissimi dñi, & successor in abbatia, & consequenter talis, qui colono stare tenetur iuxta d. c. fi. ne præl. uices suas. cum ibi not. successit in abbatia durā te triennio, & sic locatione nondū finita, & illa finita sciuit dominū Hieronymū uti, & frui, ac pro
in conductione pro toto anno 1523. & pro
ni 1524. ergo de iure tacitè censetur
pro illis duobus annis. ¶ Circa quintum du
alimētis præstitis cuidā familiari Reuerē
an D. Hieronymus possit pro alimentis
re, & contra quē, concludo, ꝙ si ultra tem
fuit conuentum, prout in instrumēto loca
tinetur, D. Hieronymus præstitit alimē
14 liari, ipse poterit alimenta præstita petere
iure alimenta præstita extraneo peti pos
negotiorū gestorū, nam speciale est in q
sonis, quæ non possunt petere alimen
de mēte præstātis appareat, ut qa fecerit
num de dictis alimētis, de quibus habet
nius. ff. de neg. gest. & ibi Bart. & alij, aliz
nę regulariter, & simpliciter absq; eo, qu
mēte appareat, & confectæ fuerint ration
tis, illa petere possunt, ut ibi habetur, & ef
nota. per glo. in l. alimēta. & in l. si patro
gest. concludo etiā ipsum dominū Hiero
agere nō contra Reuerendissimum dom
contra illius hæredes, sed contra eum, qui
præstitit, actione negotiorum gestorū, ut in
ribus, utiliter enim illius negotia gessit, & i
tisfactionem alimentorum teneri debet. E
dictis iuris esse existimaui. Laus Deo.

SVMMAE.

1 *Locatio facta cum pacto francandi, si illius tēpore*
in possessione rei locatæ remaneat, et locator eum
intelligitur cum eodē francationis pacto remanere
tuto, quòd si finita locatione conductor in possessio
& locator eum frui patiatur, locatio intelligatur
pro eodē tempore, & cum eisdem pactis, prout in
modis. Contra, nu. 18. vsq; ad finem consilij.

2 *Statuti, & legis dispositio ei conuenit, cui uerba quæ*
Limitatur hoc, num. 50.

3 *Contractus qualis sit, quando dubitatur, ex tenore*
gnoscitur.

4 *Contractus principalis, & non pactum in eo appositum*
tendi. Contra nu. 51. & quando illud procedat, nu.

5 *Contractus non à pacto in eo appositio, sed ab eo, quo*
ter agitur, debet denominari.

6 *Et quid in dubio.*

7 *Nominatio debet fieri ab eo, quod est potentius, & ꝙ*
paliter agitur, etiam in materia statutaria.

8 *Statutum loquens de sententia diffinitiua locum habet*
quitoria vim diffinitiuæ habente.

9 *Statutum, quòd mulier sine consensu propinquorum*
possit, locum habet etiam in donatione causa nuptiarum,
quomodo hoc sit verum, num. 63.

10 *Statutum disponens, quòd si finita locatione conductor*
ta permāserit, & locator eum frui passus fuerit, tacitè renouata pro eodē tēpore, quo prima locatio fuit
bet intelligi de prima vice, & non de secunda, & ita

11 *Sermo simpliciter prolatus in exorbitantibus, & cum*
bet de prima vice intelligi.

12 *Concessio in materia restringibili, & odiosa debet de*
intelligi.

13 *Locatio de iure cōmuni tacitè dicitur renouata de anno*
cum eisdem pactis, sed non pro eodem tempore, qua prima
tio facta fuit.

14 *Statuti interpretatio semper in dubio est facienda, ut pro*
nus, quàm possit, ius commune lædatur.

15 *Locatio cum pacto francandi licet propter illud pactum*
tur contractus innominatus, tamen de eo, ut de contractu
cationis est indicandum, & an verum sit, nu. 64.

16 *Statutum loquens de locatione simpliciter locum habet de*
locatione cum pacto francandi.